

Î N C H E I E R E

24 septembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecător – Ala Cobăneanu

Judecătorii – Dumitru Mardari, Vera Macinskaia

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ciobanu-Nițuleac Vladislav, acționînd în interesele SRL „LEVAS-COM”, (în baza mandatului seria nr. 0240943 din 20 februarie 2013), în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor” împotriva SRL „LEVAS-COM” cu privire la încasarea datoriei, penalităților de întârziere și a cheltuielilor de judecată, și la acțiunea reconvențională a SRL „LEVAS-COM” împotriva ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor” privind declararea nulă a contractului de arendă, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de SRL „LEVAS-COM” și menținută hotărîrea Judecătoriai Rîșcani mun. Chișinău din 19 noiembrie 2013,

c o n s t a ț ă

La 25 iunie 2012, ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor” a depus o cerere de chemare în judecată împotriva SRL „LEVAS-COM” cu privire la încasarea datoriei, penalităților de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 30 iunie 2008, a încheiat cu pîrîtul SRL „LEVAS-COM” contractul nr. 33a privind amplasarea stației de alimentare cu produse petroliere și gaze (deservire tehnică și spălătorie) în zona de protecție a drumului M2 (procesul-verbal din 30 iunie 2008).

Conform prevederilor contractuale la cap. II, pct. 3, pîrîtul s-a obligat să achite reclamantului, trimestrial, în cote egale, arenda pentru terenurile amplasate pe drumul M2, conform calculului din anexa nr. 1, parte integrantă a contractului.

Însă, menționează reclamantul că din motive neîntemeiate, SRL „LEVAS-COM” refuză să-și onoreze benevol obligațiile contractuale, deși a acceptat la semnarea contractului toate condițiile stipulate în acesta.

Astfel, afirmă ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor” că pentru perioada trimestrului III 2009 – tr. II 2011, s-a format o datorie în sumă de 57 343,60 lei.

Declară reclamantul că de la data de 18 februarie 2011 pînă în prezent au fost expediate în adresa pîrîtului mai multe scrisori prin care s-a solicitat achitarea benevolă a datoriilor formate, însă fără nici un rezultat.

Menționează, ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor” că la 22 mai 2012, în adresa pîrîtului SRL „LEVAS-COM” a fost înaintată o somație sub nr. 05/1-03/833, prin care s-a solicitat achitarea datoriei în sumă de 57 343,60 lei și a penalității de

întârziere în mărime de 0,15%, ceea ce constituie 48 215,38 lei din suma datoriei, conform prevederilor pct. 5 cap. II a prezentului contract, calculată la 01 mai 2012.

Dar, în mod tacit, SRL „LEVAS-COM” a refuzat achitarea datoriilor față de reclamant.

Cere ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor” să fie încasat din contul SRL „LEVAS-COM” în beneficiul său datoria formată în urma nerespectării contractului de arendă nr. 33a din 30 iunie 2008 în sumă de 57343,60 lei, a penalității de întârziere în sumă de 48215,38 lei, precum și cheltuielile de judecată în sumă de 2184,82 lei.

Ulterior, reclamantul și-a concretizat pretențiile, micșorînd cuantumul penalității de întârziere de la 48215,38 lei la 15483,60 lei, cerînd astfel să fie încasat de la SRL „LEVAS-COM” în beneficiul ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor” suma de 15483,60 lei ca penalitate de întârziere.

La 28 martie 2013, SRL „LEVAS-COM” a depus o cerere reconvențională împotriva ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor” cu privire la declararea nulă a contractului de arendă nr. 33a din 30 iunie 2008, cu aducerea părților în poziția inițială pînă la semnarea contractului.

În motivarea acțiunii reconvenționale SRL „LEVAS-COM” a invocat că contractul de arendă nr. 33a din 30 iunie 2008, este nevalabil din momentul semnării acestuia, deoarece atît acest contract, cît și facturile fiscale eliberate în baza acestui contract nu au fost semnate de către directorul SRL „LEVAS-COM” – Danu Galina sau oricare altă persoană împuternicită de a încheia și semna asemenea acte juridice, ci de o persoană neîmputernicită.

Afirmă reclamantul-pîrît că conform prevederilor art. 226 Cod civil, în cazul în care atribuțiile persoanei privind încheierea actului juridic sunt limitate prin contract, iar împuternicirile organului persoanei juridice – prin actul de constituire, în comparație cu cele stipulate prin mandat, lege sau cu cele deduse din circumstanțele în care se încheie actul juridic, acesta, încheiat fără respectarea limitelor impuse, poate fi declarat nul numai în cazul în care se demonstrează că cealaltă parte a știut sau trebuia să știe despre limitări.

Astfel, declară reclamantul-pîrît că ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor” la momentul încheierii contractului trebuia să cunoască despre aceste limitări ale persoanei care a semnat contractul în locul directorului firmei SRL „LEVAS-COM” – Danu Galina.

Cere SRL „LEVAS-COM” să fie declarat nul contractul de arendă nr. 33a din 30 iunie 2008, încheiat cu ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor” privind transmiterea în posesiune și folosință temporară cu plată a terenului cu suprafața totală de 0,2 ha situat în zona de protecție a drumului M2 Chișinău – Soroca frontieră cu Ucraina, km 6+390 (stînga) pentru amplasarea stației de alimentare cu produse petroliere și gaze (deservire tehnică și spălătorie), cu aducerea părților la poziția inițială semnării actului juridic.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 19 noiembrie 2013, a fost integral admisă acțiunea principală, a fost încasat din contul SRL „LEVAS-COM” în beneficiul ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor” datoria în sumă de 57343,60 lei, penalitatea de întârziere în sumă de 15483,60 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 2184,82 lei. Iar, acțiunea reconvențională a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2014, a fost respins apelul declarat de SRL „LEVAS-COM” și menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 19 noiembrie 2013.

La 14 mai 2014, Ciobanu-Nițuleac Vladislav, acționînd în interesele SRL „LEVAS-COM”, (în baza mandatului seria nr. 0240943 din 20 februarie 2013), a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2014 și a hotărîrii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 19 noiembrie 2013, cu restituirea pricinii spre rejudecare în prima instanță.

Recurentul Ciobanu-Nițuleac Vladislav, acționînd în interesele SRL „LEVAS-COM”, a invocat că nu este de acord atît cu decizia instanței de apel, cît și hotărîrea primei instanțe, deoarece la examinarea cauze civile de către prima instanță au fost încălcate normele de drept procedural, iar instanța de apel nu a luat acest fapt în considerare.

Consideră recurentul că instanța de apel eronat a ajuns la concluzia că de către instanța de fond la examinarea prezentei pricini civile a fost respectată procedura de citare legale a părților la proces, deoarece atît în adresa recurentului „LEVAS-COM”, cît și în adresa reprezentantului acestuia nu a parvenit nici o citație prin care să fie anunțați despre data, ora și locul următoarelor ședințe de judecată.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) și alin. (2) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Ciobanu-Nițuleac Vladislav, în interesele SRL „LEVAS-COM” în termen, avînd în vedere că din scrisoarea de expediere a copiei deciziei nu este indicată data cînd a fost expediată decizia în adresa recurentului și careva date privind recepționarea acesteia la fel lipsesc.

La 10 iulie 2014, intimatul ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor” a depus referință la recursul declarat de către Ciobanu-Nițuleac Vladislav, în interesele SRL „LEVAS-COM”, solicitînd respingerea recursului ca fiind neîntemeiat.

În conformitate cu art. 432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Conform art. 432 CPC (temeiurile declarării recursului):

(1) Părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ciobanu-Nițuleac Vladislav, în interesele SRL „LEVAS-COM” este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Argumentele invocate de către Ciobanu-Nițuleac Vladislav, în interesele SRL „LEVAS-COM” în recurs precum că la examinarea cauzei civile de către prima instanță au fost încălcate normele de drept procedural, cauza fiind examinată în lipsa sa, iar instanța de apel nu a luat acest fapt în considerare, Colegiul consideră că nu pot fi reținute, deoarece conform procesului verbal din 29.04.2013, reprezentantul SRL „LEVAS-COM” a participat în ședința de judecată fiind înștiințat pentru ședința din 04 iulie 2013 (f.d.37), în ședința din 04 iulie 2014, reprezentantul SRL „LEVAS-COM” nu s-a prezentat, pricina fiind examinată în fond, deliberarea fiind amânată pentru 19.11.2013.

Astfel, recurentul avînd cunoștință de examinarea cauzei, participînd la examinare, solicitînd în repetate rînduri amînarea ședințelor judiciare, urma să se intereseze de soarta dosarului și să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Or, instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea în eroare. Buna-credință prezumă că partea este obligată la interval rezonabil de timp să manifeste diligență și să se intereseze de soarta dosarelor despre care cunosc cu certitudine că se află pe rolul instanței cu participarea lor și să respecte termenele prevăzute de lege.

Călăuzindu-se de art. 440 CPC al RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC

În același timp, completul relevă că, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 parag. 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță

inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că instanța de apel și prima instanță au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, au aplicat corect normele de drept material, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ciobanu-Nițuleac Vladislav, în interesele SRL „LEVAS-COM”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Ciobanu-Nițuleac Vladislav, în interesele SRL „LEVAS-COM”, se consideră, ca inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Vera Macinskaia